

	м. р.	ж. р.	г. р.
И.	дѣл-та	дѣл-тѣ	дѣл-тѣ
Р.	на дѣл-та	на дѣл-тѣ	на дѣл-тѣ
Д.	на дѣл-та	на дѣл-тѣ	на дѣл-тѣ
Б.	дѣл-та	дѣл-тѣ	дѣл-тѣ

ГЛАВА ЧЕТВЪХРТА.

За мѣстоимето.

§ 41. Мѣстоимѣ е нѣкъ на рѣчъта, който га прѣна-~~ла~~ наимѣто имѣ; както: азъ пішѫ; ты ходиши; той спи; ты обглѣдваши се ке си докрѣ.

§ 42. Мѣстоимената бываютъ:

1) Личин тѣ бнія, изъ който га разлѣчватъ лицата въ разговорната имѣ. Тѣ сѫ три:

а. Първото, което говори: азъ, ты.

б. Второто, което говори: ты, бы.

в. Третъто, за когото говори: той, та, то; тѣ.

2) Възвратно е бніа, което прѣнамъ, когато щели да удалиши, че дѣйствиа икои отъ